

MAGYAR KURIR.

Nr. 39.

Indult Bétsből, Kedden, Május' 17-dikén, 1831.

Lengyel Ország.

Jendrzejov Máj. 2-kán. (A' lengyel fő hadiszállásról.) Nehéz kitalálni, mire valók az Orosz tábornak létovázó és majd előre majd hátra menő mozdulásai. Mikor Feldmarsal Diebits ez előtt nyoltzad nappal megindult Siedlice mellől táborával előfelé; nekünk természetesen azt kellett hinnünk, hogy az eldöntő ütközetet keresi. Mi, mint gyengébbek, hátráltunk előtte; ő mindentűt nyomult utánnunk. Végre megállott a' lengyel tábor Grochov és Vavro között; véle szembe az Orosz Minsk-nél, és a' két tábor elő-örjei Dembe mellett egymást érték. Azomban midőn mi April. 29-kén már készülnénk a' másnapra bizonyosnak látszó ütközethez; akkor éjjel (30 dikra virradóra) az Orosz Seregek hátra indulnak, még pedig olyan gyorsasággal, hogy mikor már mi fényes nappal utánnok, erednénk, őket sehol sem láthattuk. Igaz, hogy a' lengyel tábor halkal és vigyázva nyomúl elő, mivel Skrzyneczki nem akarja magát valami fortélyos hátrálás által reaszedetni.

Generálissimus Skrzyneczki az Igazgatósékhöz a' következő tudósítást írja: „Jendrzejov Máj. 2-kán. Az April. 28-iki tudósításomnak pótlékaúl, vagyon szerentsém a' Nemzeti Igazgatósékhöz jelenteni, hogy abban a' tsatában, melly April. 25-kén Rufflevnél

esett, Oberster Dembinski 8 Svadron lovassággal, 2 Bataillon gyalogsággal és a' könnyű gyalog Artillériának 4 ágyújával — fekvése igen jó lévén — több órákig megbirta a' hartzot az ellenséges nagy tábornak homloka ellen, mellyet Feldmarsal Diebits maga vezérelt 16 nagy ágyúkkal. Végre vissza vonta magát az Oberster, a' legjobb rendben, vett parantsolatja szerint, Czeglomba. — A' második tsata 26-ikban Minsk-nél esett az elő-örök között. Itt General Gielgud állott 3 Bataillon gyalogsággal 6 nagy és 12 könnyű ágyúkkal a' város alatt, magát a' várost egy Bataillon őrzötte. Elötte a' városnak General Skarzynski állott a' 2 dik Vadász- és a' 3 ik Uhlanus regementel; a' többi regementek az ő (Skarzynski) lovas Osztályjából, Minsk megett feküdtek mint szárnyai General Gielgud gyalog seregének. — Az ellenség délben 11 óra tájban elközelít Czeglomboz, és megtámadja lovassainkat, kik az első megtámadást visszanyomták. De azután látván General Skarzynski, hogy ellene Pahlen Generálnak egész serege kifejlik kétszerte nagyobb erővel mint a' mennyi volt a' mi egész Utó-seregünk, hátra vont a' magát Minsk megett General Gielgudhoz. Az ellenség nyomban ment ulánna. General Gielgud két órákig viaskodott vele, de midőn szüntelen újabb meg újabb tsapatokat

látna reájöni, a' tölem adott útásításhoz képpeszt hátra vonult Dembe-Vielkibe. — Meg kell adnom az illendő dítseretet ennek a' Generalnak és katonáinak mind a' hátrálásnak jól és okosan megejtett végbeviteleért, mind a' tsalában kimutatott vitéz viseletéért. A' tsalában különösen megkülömböztette magát Przewdzicki hadnagy lovas Artilleriájának fél batteriája. Veszteségünk mintegy 300 emberből áll (elestek 88-an, megsebesedtek 192-en); az ellenségé jóval nagyobb lehet, mivel Artilleriánk előre kiválasztott és elrejtett fekvéseiből igen jól talált lövéseket tett. Az Orosz foglyoknak vallomása szerint, Artilleriás Oberster Borissoff elesett, General Skobeleff és General Faesi terhes sebet kaptak; maga a' kommandírozó General, Pahlen hasonlóan. — A' Minski tsata után Dembe mellett fekvést választék magamnak, azzal az eltökéltséssel, hogy elfogadjam az ütközetet, mellyet az ellenség keresni és akarani látszott; mert másra magyarázni nem lehetett ezt a' megtámadó mozgást, mellyet az Orosz Fővezér ellenünk kezdett, kinek egész tábora most Dembe előtt fekküdt öszvegyűjtve. Azonközben az ellenség April. 29-kén éjjel megindult hátra felé. Előőrjeink üldözik utó seregét és belőle imitt amott foglyokat fognak. April. 30-kán éjjel hadnagy Sieravski 30 emberrel az 5 dik Vadász regementből, véletlen reá ütven Trebutz falunál egy egész kozák regement tanyájára, egy részét a' kozákoknak elfogta, más részét levágta, a' többit elszéllesztte az erdőkben. — General Dziewonski, ki a' Kommandót (Sieravski Generáltól) a' Visztula bal partján általvette, a' Lublini Vajdaságban fekvő Oroszokra kikiüt apró tsapatokkal, és kárt tésszen nékiek saját veszteség nélkül; a' foglyokon kívül, kiket nyert, pénzt is

fogott el, és az elfogott summát (melly 7156 for. és 5 gar.) a' Nemzeti Kintstárba küldi.“ — Panaszködik azután a' Generalissimus azokról az éktelen pusztításokról, mellyeket az Oroszok némelly helyeken elkövettek, továbbá arról is, hogy a' Mieniai Lazaretumba kiküldött Orvosokat, hadifoglyok gyanánt, elvitték magokkal a' Cholera-betegek mellől; oda teszi mindazáltal, hogy némelly Orosz Vezérek emberségének meg kell adni az igazat, így p. o. Feldmarsal Diebits, a' ki Minskben 50 megsebesített lengyel katonákat talált, azoknak gondos ápolását megparantsolta; és General Kreutz viselete a' Sieravski seregéből elfogott lengyel tisztok eránt valóban nagylelkű. — Jelenti végre a' Generalissimus, hogy Volhyniából General Dverniczkitől tudósítást vett, mellyben a' General néki Kolodnóból April. 24-kéről írja: hogy 18-ban Boremelnél és 19-ikben Novosiolki falunál (fél mértföldnyire Boremel városától) kemény tsatája volt Rüdiger Orosz Generállal. Az Oroszok 12,000-en voltak 22 ágyúkkal; a' lengyelek 8000-en. A' két napi hartznak kimenetele a' lett, hogy az Oroszok megfutamodnának, 100 foglyok, (kik között Major Piortkovski) és 8 ágyú a' lengyeleknek kezébe esnének, és 300-an a' tsata piatzon maradnának *). A' maga veszteségét Dverniczki 60 holtakra és 70 sebesekre teszi. Elhárítván ekképpen General Dverniczki az ellenségtől útjába vetett akadályt, 20-ikben folytatta útját Beresztzkóba, honnét 21-ikben Radzivilovba, 22-ikben Tarazba, és 23-dikban Kolodnoba tovább ment, melly utolsó helyen akarja az erősségére me-

*) Orosz tudósítások szerint a' győzedelm az Oroszoké volt. Lásd alább Orosz Ország alatt.

nő lengyel sereget megvární.“ — (Későbbben, a' mint már tudva van, nagyon veszedelmes helyeztetésbe jutott General Dvernicski. Egyfelől Gen. Rothiger nyomozta, más felől Gen. Roth 30,000 emberrel szemközt jött néki Besarabiából; úgy hogy kéntelen volt Apr. 27-kén mintegy 4000 emberből álló seregével és 17 ágyúval Galitziába vonni magát, hol a' fegyvert katonáival együtt letette.)

V a r s ó Máj. 5-kén. Az Országgyűlésnek Máj. 4 iki Ülésében, a' tanátskozáásoknak tárgya (valamint a' feljebbi napokban is) a' Litvániának, Volhíniának'sa' t. adandó segítségről szóló törvényjavallat vala. Mellesleg újra előjöttek a' Diplomatikai dolgok, és nagyon hihető, hogy az Igazgatást vivő személyekben rövid idő alatt változás fog esni. Dembovski Követ jelentette ez alkalmatossággal a' Háznak, hogy a' Külső Minister Gróf Malachovski resignatioját az Igazgatósékhöz felnyújtotta. Ha az elfogadtatik, abban az esetben Statustanátsos Wielopolski Ur is hasonlóan elfogja hagyni a' Ministerpadot, hol eddig (az Országházában) ült. — Az Igazgatósékhöz a' Külső Ministernek ajánlására Gróf Krusczynski Urat a' Külső Ministeriumban Status-Referendáriussá és Myszkovski Urat ugyan azon Ministeriumban főtitoznak-ká kinevezte.

A' Lengyel Ujságnak Máj. 5-diki levelében, Gróf Kieinski egy tizikkelyben felkél General Chlopiczki és Statustanátsos Niemcevicz Uraknak védelmére és oltalmazására az „Új Lengyel Ország“ nevű Ujságnak meglámadásai ellen. „Azt, hogy a' Nemzetnek felkelése olly kevés vérbe került — így szóll a' többek között ama tizikkely — hogy minden egészen fel nem fordúlt, tsupán Chlopiczkinak

lehet köszönnünk. Ki tudja mi lett volna a' Lengyel nemzet ügyéből, ha az első pillantásokban ő erős karral meg nem ragadta volna az Igazgatásnak elhagyott kormányját? Legalább megörzött bennünket a' kárhuzatos meghasonlástól és pártra szakadástól.“ — Másutt ismét ezt mondja: „Azok kik a' napokban tértek vissza Krakóból, beszélnek, hogy General Chlopiczki a' Grochovi ütközetben vett sebeiből gyógyul, de még mankóval jár. Igen egyszerűen él, és asztalánál bádog kalán forog. Illyen az élete a' hajdani Dictatornak, annak a' férjfiúnak, kinek határtalan hatalmában állott Lengyel Orzágnak egész kintstárja, és a' kit az „Új Lengyel Ország“ haza árulónak nevével nevez.“ —

A' Fővárostól a' tábor megint meszszebb áll. Ujságot a' tsata piatról harmadnap óta nem vettünk, és tsak annyit tudunk, hogy az Oroszok vissza tértek Siedlicehez, a' lengyelek vigyázva és tsendesen nyomulnak utánnok.

Folytatása azon Berliui Ujság által közölt Lengyel Országból írott (Orosz) levelnek. (l. M. K. 33. l. 299.)

Magok a' vén katonák, kik századunk első negyedjének minden nevezetes Európai hartzait vívták, nem emlékeztek ennél kegyetlenebb, tüzesebb és dühösebb ütközetre, és ehez tsak a' Mojaiski (Borodnoi) óriás hartzot tudák hasonlítani. A' Lengyelek ollyan dühösséggel és kétségbe eséssel hartzoltak, mellyet tsak az Orosz vitézség bírt meggyőzni. Elmellőzöm az ütközetnek egyes vonásait, mellyek a' közönségesé telt tudósításokból külömben is tudva vannak; de azt nem mellőzhetem el — a' mit a' Fővezérnek szemérmessége elhalgatott — hogy ő maga személy szerint ollyan példáját adta az életet meg-

vető elszánásnak, melly félelemmel töltött bé mindeneket, kik tudják mitoda drága kints ő Orosz Országának. Az ő példája után, az al-vezérek nem látszottak esmérni veszedelmet. Gróf Toll Generál Neidhart, és a' több Generálok, mintha trutzolni akartak volna a' halállal, mindenütt elől voltak, és a' legrettenetesebb tűzben, hideg nyugodtsággal sőt néminémű vídamsággal osztották parantsolatjaikat, mintha a' Parádé piatzon állanának. Illy nemes vitézeket, úgy látszott, mintha az ellenséges golyóbisok is tisztelni akarnának; mert jól lehet megokat minden veszedelemre kitevők, távol maradt tőlök a' veszedelem. Mint ezeket úgy a' többi Generálokat is a' legkeményebb tűzben látta az ember, katonáikat hideg nyugodtsággal vezérelni az ellenségre. A' Héroismus nem maradt jutalom nélkül — fényes győzedelem koronázta meg utójjára a' napnak fáradságos törekedéseit. Kiváltképpen sokat tett arra (a' győzedelemre) az Albert Burkus Kir. Hertzeg Vasas Regementjének ditső megtámadása; mellynek vitéz Oberstere Meyerdorff négy Svadronjaival az ellenségre rohanván, gyalogságot, lovasságot, Artilleriát, mindent a' mit maga előtt talált széljelvert, három gyalog lineát keresztül vágott, két Uhlanus regementet megvert, batteriákat foglalt, és feltartatlanul nyomult szüntelen elébb és elébb, semmi gátot nem esmervén míg a' Prágai hídiőhöz nem érkeznek. Azt mondják, hogy még itt is, valami 60 egynehány vasasok, hévágattak a' sántzokba és rettegést vitték a' futó ellenség közibe. A' Vasasoknak fényes megtámadása megzavarta az Insurgenseknek egész jobb szárnyát — az ütközet eldőlt; ettől a' pillantástól fogva tsak hátráltak és futottak a' Prágai hídon keresztül Varsóba. A' nagy hartz meg volt víjva, a' Lengyelek

meggyőzve és Varsóba hátra nyomva. Kezdődni kelle vala a' nagy szomorú-játék utolsó felvonásának; de a' természet új akadályt vetett elő — a' Visztulát: — (Folytatása következik.)

O r o s z O r s z á g.

Pétervár April. 30 kán. General Gróf Tolstoi a' tartalék tábornak fővezérévé és Oberster Kotzebue ugyan annak első Kwartély-mesterévé kinevezett. Status tanácsos Averin Volhyniának Kormányozója, önn kérésére, e' tisztségből elbocsátatott és helyébe Kormányozónak Rimski-Korsakoff Ur küldtetett. General Hertzeg Dolgoruki a' Minski Kormánykerületbe fő hadi- és polgári Kormányozóvá tételt. — A' Pétervári Ujság hirdeti azon 20 kisebb nagyobb rangú tiszteknek neveit, kiket Feldmarsal Diebits-Sabalkanski, a' Lengyelek ellen kimutatott vitézségekért külömbféle rendelkeznek vitézseivé kinevezett, és Ő Fge a' Tsászár megerősített.

A' Pétervári Journal April. 27, 28, 29 és 30 iki leveleiben a' következő hadi tudósításokat közli: 1) General Rüdiger Volhyniából jelenti, hogy a' pártos lengyelek General Dverniczki alatt a' Styr vizén Boromelnél keresztül akartak April. 18 kán szállani, de őket e' szándéknak kiviteleben meggátolta, 52 emberét (kik között két tisz) elfogta, 4 ágyúját elnyerte és a' Styr vizében elsüjjesztette. Másnap 19-ikben őket Boromelnél újra megtámadta, és késő estig tartott hartz után tökéletesen megverte. A' pártosok 1500 embert vesztek; az Oroszok mintegy 100 köz embert és 2 káplárt. A' Lengyelek futásnak eredtek Beresteczko felé, hol Dverniczki a' Styr vizén 20-dikban keresztül menvén, Radzivi-

lo vnak vette útját. General Rüdiger egy napi pihenést akar engedni katonáinak, azután egyszeriben utánna indul, hogy megtámadja és az Austriai határra kiszorítsa. Dverniczkinék kevés katonája van, a' honnét az ütközetet kerüli és leginkább csak a' lázzadásnak terjesztésében foglalatoskodik. — II) General Davidoff Volhyniából jelenti, hogy midőn ő meghallaná, hogy General Dverniczki, egyik Adjutánsát Vlodimerzben hagyta egy tsapat sereggel a' tartománynak felzendülésére, sietve oda ment, a' pártosokat a' városból kiverte, 90 et közzülök elfogott, azok között Dverniczki Adjutánsát is. A' General nagyon dítseri Katasannoff, Kologrivoff és Dmitrieff Oberstereknek vitézségét. — III) Feldmarsal Gróf Diebits jelenti Apr. 21-kéröl, hogy General Báró Kreutz a' pártos lengyeleknek General Sieravski Kommandója alatt álló seregén tökéletes győzedelmet vett. T. i. midőn General Kreutz, — kire a' volt bízva, hogy a' Volhyniába béütött lengyel Generalnak Dverniczkinék menjen utánna — meghallaná, hogy General Sieravski a' Visztulán keresztül szállván, Lublin felé útban van, és a' várost elfoglalni szándékozik, sőt Dverniczki-vel is egyesülni tselja van — megfordult vissza General Kreutz (kinék a' Feldmarsal hatalmat adott, hogy a' környülállások szerint tselekedjék) General Sieravski ellen, és minekutánna Vronovnál, Opolánál, és Karmtssikonál megverte, három napi hartz után Kazimirzánál egész seregét semmivé tette; 4 főbb és 52 altiszteket 2000 emberrel elfogott, 4000 darab puskát és sok egyéb sákmányokat nyert. Az ellenség mintegy 6000 embert vesztett; General Sieravski sebet kapott. A' mi

veszteségünk mintegy 300 ember, hol-
takban és sebesekben. —

Litvaniában a' Zendülés (Melmelből Maj. 4 kéröl jött tudósítások szerint) annyira erőt vett, hogy tsekély hadi erővel többé nem könnyű elnyomni. General Rennekampf egy tsapat Sereggel és 1 ágyúval Polangemből kiment Salantiba, hol több ezer Litvanusok egybe seregelve feküdtek, és őket szeljelverte. Azután megtámadták ugyan ötet is a' pártosok, de ő a' megtámadást mindenkor visszaverte. Későbbben visszatért a' General ismét Polangembe. — Krottingen felé megint kezdenek gyülekezni a' Pártosok, az ott fekvő Orosz katonaságot onnét kiverték. General Pahlen (a' tartománynak Kormányozója) egy Sereggel Janiszkiában fekszik a' Vilnából Szavleha vivő Országúton, hol újabb erősségeknek jövetelére várakozik. — Osmian városát a' pártosoktól Oberster Versilin visszavette.

A' Litvániai Insurgenseknek egyik Vezére Gróf Ronnecker darab idő ólta sehol sints. Hová levését az Insurgensek nagy titokban tartják; de azt bizonyosnak, hogy sehol nem találják. — Egy másik vezérét az Insurgenseknek, Puscett nevűt, a' Lengyel Országi Nemzeti Igazgatószék nyomozó levéllel üldözteti, mivel ragadozni mérészlett, és némelly földes Urakat ítélet és parantsolat nélkül meglövetett.

F r a n t z i a O r s z á g .

Páris Máj. 4 kén. Aprilis utolsó napján délután 3 órakor, a' külső Hatalmasságoknak követei udvarlásra mentek a' Királynak (kinék nevenapja Máj. 1-jén esik). Az Apostoli Nuntius a' következő beszéddel üdvözlötte a' Királyt:

„Felség! A' Diplomatikai Kar, mellynek nevében szóllani szerentsém vagyok, örömmel kap ez alkalmatosságon, hogy méjj tiszteletének hódolásait megújítsa Felségednek. Kívánjuk hogy ez a' nap, melly kiváltképpen Felségedé, mindenkor boldogul forduljon elő Fgedre és felséges Familiájára nézve; kívánjuk, hogy Frantzia Ország és egész Európa, a' köllsönös jó egyetértésnek és barátságának megtörhetetlen feltartása által, örökre éljen jótéteményeivel a' békességnek, melly az Országok jóllétének termékeny forrása és az igaz boldogságnak maradandó talpköve. Ez az a' kívánság, mellyet a' Diplomatikai Kar, — az Uralkodóknak nevében, kiknek képét viselni szerentséje vagyok, — Felségednek siet felnyújtani; melly kívánságot Felséged kétség kívül olly kegyesen méltóztatik fogadni, mint a' melly tiszta szívből származik.“ — Erre a' Király így válaszolt: „Nuntius Ur! Eleven örömmel veszem azon érzéseknek kifejezését, mellyeket Maga, a' Diplomatikai Karnak nevében, Nékem és familiámnak jelent. Megvagyok én is, mint Maga, arról a' nagy igasságról győzettelve, hogy a' közönséges jóllétnek termékeny forrása és a' Nemzetek valódi boldogságának maradandó talpköve a' békesség. Ennél fogva, miolta a' thronusra ültem, semmit el nem mulasztottam, a' mivel ennek a' békességnek fentmaradása megőriztetik. Azok a' kívánságok, mellyeket az Urak a' Fejedelmeknek nevében, kiknek képeit nálam viselik, mondanak, új záloga a' közöttünk uralkodó jó egyetértés és barátság megmaradásának, a' minek megőrizését én Frantzia Országának és Európának Intereszszéjében mindenkor legbetsesb dolognak fogom tartani.“

A' Moniteur jelenti, hogy az

1850 Dec. 13 iki törvénynek következtében — melly a' Nemzeti megjutalmaztatásról szól — 1550 személyek keresztet nyernek, kik magokat a' Juliusi napokban jelesben érdemesítették. A' kereszt kék pántlikán függ, veresben foglalva és Juliusi Kereszt nevet visel.

Páris Máj. 9-kén. A' Király és a' Királyi familia Máj. 5-kén kiment St. Cloudba. A' nyáron ott fog lakni a' Király a' nyári Kastélyban. — Ugyan azon reggel Hertzeg Joinville (a' királynak egyik fija) elutazott Toulonba, hol hajóra fog ülni a' tengeri katonáskodásnak megtanulása végett.

A' Juliusi Patrioták, kik a' Julius Rendnek Vitézeivé kijegyeztettek, Máj. 5-kén gyűlést tartottak Párisban, mintegy 1200-an, hol egy akarattal elvégezték, hogy az Esküvést (mellyet az erről kibotsátott Kir. Rendelésnek értelmére szerént, a' Rendtzimjeinek vételkor le kell tenniük a' Királynak és Hazának hívségére) ne tegyék le, annál az oknál fogva, mivel Kir. Rendelés nem szabhat senkinek ollyan kötelezést, melly a' törvényben megírva nintsen. A' mi a' pántlikát illeti, a' mellyiket a' Kir. Rendelés végzett (t. i. a' kéket, mert a' másik, mellyet az Országgyűlési Biztosságnak ajánlása szerént Lafitte Ministeriuma tsináltatott, fekete volt) azt elfogadják.

A' Moniteur jelenti, hogy a' Király, Sogorának a' Szardiniai Királynak halálára két hónapi gyászt vett fel. — Ugyantsak a' Moniteur Máj. 4-diki levelében, arra a' hírre nézve, melly Párisban elterjedt a' felől, hogy az Austriai Seregek Piemontba béindultak, ezt a' nyilatkoztatást teszi: „Ez a' hír egészen alaptalan; és mi a' Közönséget nem inthetjük eléggé, hogy az eféle tudósításoknak hitelt adni őrizzék.“

T ö r ö k O r s z á g.

Konstánztinápoly Apr. 25-dikén. Mindenek felett, úgy látszik, egyedül azon intézetek elrendelésével foglalkodik most a' Porta, mellyek által a' Skutari Basának, és Ali-Beynek a' Szultán ellen már nyilván kiűtött rebellióját hatalmas ellentállással elnyomhatná. Az utolsónak ereje nagyon nevedett az által, hogy a' Bosnyák vezérkapitányokkal, kik régolta felkelték a' Porta ellen, egyesítette magát. Első lépése a' Portának a' Skutari Basa ellen a' volt, hogy egy kis hajós sereget küldött ki az adriai tengerre, melly a' Skutari Basaságnak és a' hozzá tartozó Albániai kerületeknek kikötő helyeit bezárva tartsa. A' szárazon mindenfelől Drinápolyba rendeltetnek a' seregek, mellyeknek száma öszeséggel 30 ezer emberre gyűl, 60—80 ágyúval. Minthogy pedig a' Portának ezen környülállások között tapasztalt Generálokra volna szüksége, kik a' szélesen kiterjedő hadi mozgásokat telerányosan tudnák vezérelni; a' Szultán arra indítatott, hogy az esmeretes két Számkivetett Nagyvezért, Szelim Mehmed és Izzet-Mehmed Basát, a' ki Várna óltalmazásában igen vitézül viselte magát, ismét kegyelmébe vegye és Rodostóból vissza hívja, 's mindenik újra Vezéri rangot viseljen a' pártosok ellen.

A' török nagy hajóssereg, melly 3 líneahajóból 8 fregáthból és 10—12 korvettéből áll, még talám egy hónap múlva leszen abban az állapotban, hogy tengerre szálljon, noha tüzzel vassal rajta vannak, hogy minél előbb felkészítessék.

Az Orosz Tsászári Nagy Követ Butenieff Ur, Apr. 16-dikán volt első audientzián a' Nagy Úrnál, még pedig nem a' szokott pompa megtartásával,

úgy hogy tsupán tsak az első Követségi Titoknok és az első Tolmács volt vele. — A' szokásban levő drága ajándékok mindazáltal most is általadattak a' Követségi személyeknek.

P o r t u g a l l i a.

Lisbona April. 24-kén. Frantzia Consul Cassas Ur, kit a' Párisi Udvar a' napokban ideküldött az Igazgatósztól elégtételt kérni némelly itt lakó Frantziákon elkövetett erőszakoskodásáért, April. 18-kán az Endymion nevű frantzia fregáttal elútazott Lisbonából. Véle együtt elútazott az itt mulató frantziáknak nagy és előkelő része; mivel nem tartják az itt maradást batorságnak, minekutánna a' Lisbonai Igazgatósztól megtagadta a' Frantzia Consultól kért elégtételt. — 20 dikban a' Fő-Politzia tisztség kiszégeztetett a' Fő városban egy hirdetést, melly az itt maradó frantziáknak, ha magokata a' törvényekhez tartják, megígéri hogy sajátjok és személyek ezentül is védelem és a' Vendégjushnak ollalma alatt fog állani.

N a g y B r i t a n n i a.

London Máj. 2 kán. A' város elválasztá Képviseleit az új Parlamentre. A' választottak: Calvert, Brougham (testvérje a' Lord Cancellariusnak), Wood, Thomson és Venables Urak, mindnyájan baráti a' Reformnak.

London Máj. 7-kén A' Választások, jól lehet azok most is a' régi hibás mód szerént esnek, igen jól mennek a' Reform ügyére nézve, és — a' mint a' Courier felszámítja — a' Reformbaráti az új Parlamentben körül belől 100 volsal meghatalmasodnak. — Azok közül a' még megesezt 249 Választások köz-

zül, mellyek Londonban eddig tudva vannak, 155 mellette és 114 ellené vagy a' reformnak. Megjegyzésre méltó hogy a' reform ellenségi többnyire az apró 's pusztá falukban, mellyek a' tzelzött Reform szerént elfogják vesztetni a' Képviselő küldés jussát, választatnak.

A' Király, a' mint híre van, Junius elején egy útat fog tenni Portsmouthba, és az ottan útrakészülő hajós sereget megfogja tekinteni. Ennek a' flottának Kommandója, a' mint hallatszik, Codrington Urnak a' Navarini Hősnek fog adatni. Rendeltetésének tzelja nints tudva.

A' Hampshire Telegraph írja: „Azoknak a' nagy Lineahajóknak; mellyek most Angliának különböző kikötőiben felkészítettnek, parantsolatjuk vagy hogy Spiththeadban (Portsmouthban) gyűljenek össze. Azok ezek: Printz-Regent, Caledonia, és Sz. Vintzemindegyik 120 ágyús; Asia 84, Wellesley 74, Revenge 74, Talavera 74, és Donegal 78 ágyús Lineahajók. A' hajós Vezér, Codrington Ur fog lenni, kinek Admiral zászlóját a' Caledonia fogja hordani.

Marquis Anglesea Irlandiának Lord helytartója Kildare megyében Békebíróvá a' Kildarei Katholikus Püspököt Doyle Urat tette. Ez az első példa az Irlandiai Revolütio óta, hogy egy ilyen hívatalt Katholikus Pap visel; és ez többet fog tenni — a' mint a' Times megjegyzi — az Irlandiai nép szeretetének megnyerésére, mint akarmi más nagy tselekedete a' Lord-helytartónak.

N é m e t O r s z á g.

A' Nassaui Hertzegség Rendjei Maj. 2 ikán, az uralkodó Hertzegnek parantsolatjából, a' nélkül, hogy a' gyűlés tárgyait elvégezték volna, haza küldettettek.

Dr Lafontaine August az esméretes Rómánszerző Hálában April. 20 kán meghólt. Született Braunschweigben 1759 ben.

Sverinben a' Nagyhertzegi Theatrum April. 25 kán éjjel megégett.

E l e g y e s D o l g o k.

Béts. Május 17-dikén. A' Gözhajó Pestről Május 11-dikén elindulván 14-dikén a' Práter végen lévő Múlatóházhoz megérkezett. Ezen útját 50 óra 24 minuta alatt tette meg a' Dunán fellelé víz ellenébe evezvén. Innen ismét leindul Pestre Május 25 dikén reggeli 4 órakor 's még az nap estve Pesten lesz. Minthogy a' Duna tatornájában, melly a' belső város és Leopold-város között foly a' víz mélysége most igen tsekély, nem jöhet fel a' gözhajó a' városig, 's így az utazók kénytelenek a' Praterbéli múlatóházig lemenni 's ott ülni fel a' hajóra. Jun. 8 dikéig marad a' gözhajó Pesten 's onnan 9-dikén indul le Szemlín felé.

A' pénz folyamat Május' 16-dikán;

közép ár:

A' Státus' 5p.Centes Obligátzióji	81 11/16
Az 1820-béli sorsosok,	156 1/2
Az 1821-béli hasonlók,	115 2/3
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji,	41 1/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	1026 5/5 for.ton.
Conv. Pénzben.	

Szerkesztető és Kiadó Márton J ó's e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)